

Kako sam postala hrabra

Imala sam četiri godine kad sam s roditeljima i bratom ostala duže na plaži. Bilo je mračno. Mama i brat su još plivali, a ja sam tatu zamolila da mi napuše mišiće. Nije htio. Spremao je stvari u torbu. Dok je tata trpao ručnike, ušla sam u plićak. Hodala sam sve dublje i dublje. A onda, napila sam se vode. Bljak! Slana je. Upomoć! Mlatila sam rukama i nogama. Dok su moji došli po mene, ja sam već plivala. Tako sam se uplašila. Isplatilo se. Proplivala sam. Nekad i neposluh zna biti koristan. Ah, slušajte roditelje!

Laura Čendak 4. c

Kako sam postao hrabar

Vozio sam bicikl s pomoćnim kotačima. Bilo me je sram. Djeca iz ulice su mi se rugala. Često sam plakao. Govorio sam tati da želim bicikl bez pomoćnih kotača. Tata je stalno govorio kako će kupiti novi bicikl kad dobije povišicu plaće. Nije on znao kako je meni. Njegov šef još manje. Da je znao, odmah bi mu povisio plaću. Ja bih bio sretan. A ovako, nisam više izlazio na vožnju. Sjedio sam u kući i gledao kroz prozor. U jednom trenutku vidio sam starca kako ide pješke i nosi teške vreće. Jadan, nije imao auto. Da je bar imao bicikl. Sjetio sam se. Uzeo sam svoj bicikl s pomoćnim kotačima i povezao mu vreće. Baš me briga. Neka se smiju. Starac me pohvalio. Bio sam kralj. Nikad mi nije bilo bolje. Hrabrost se isplatila.

Marin Maričić 4.c

Kako sam postao hrabar

Do svoje devete godine nisam podnosio pucanj balona. Kad bi puknuo, srce bi mi preskočilo na drugu stranu. Glava bi mi narasla, a u ušima je tutnjalo. Osjećao sam se kao da ću i ja pući. Došlo je vrijeme darivanja, moj rođendan. Saznao sam da će mi pokloniti balon pun čokolada. Da bih ih pojeo, trebao je pući balon. Od prevelike želje za čokoladom, pristao sam. Kad je balon puknuo, nisam ga čuo. Čokoladice su se razletjele, a ja sam ih s osmijehom skupljao.

Roko Kocijančić 4.c

Kako sam postala hrabra

Jednoga dana sjetila sam se starog maminog bicikla. Zamolila sam tatu da me nauči voziti ga. Nije imao vremena. Pomagao je susjedima. Meni znatiželja nije dala mira. Uzela sam bicikl i izašla na ulicu. Čini mi se da je mene čekao i da je bio usamljen. Jedva sam se popela na njega. A kada je pojurio, fiju! Nigdje nam nije bilo kraja. Otpadao je s njega dio po dio, komad po komad. U mojim rukama je ostao samo volan. A ja sam sva natučena i izgrebena cmizdrila. Ozljede su mi liječili danima, mjesecima. Najdulje su liječili strah. Ali moja baka je čula kako neka djeca uče u nekoj školi voziti bicikl. Upisala sam se. I evo me. Kad sretnete neku biciklistkinju kako juri pored vas, sigurno sam to ja.

Emana Perviz, 4. c

Kako sam postala hrabra

Kad sam bila malena jako sam se bojala mraka. Bojala sam se da će čudovište iskočiti iz mraka i odvesti me u svoju špilju te me pojesti sa salatam. Najgore je to što ja ne volim ocat. Izgrizao bi me. Brr!!! Bilo me strah otići u krevet te sam zaspala u dnevnom boravku. Osjetila sam kako mi niz leđa gmiže rep čudovišta. Uh! Skočila sam. Bila je to ruka moje majke. Više se nisam bojala niti mraka, niti čudovišta. To je bila samo moja bujna mašta.

Julia Poropat, 4. c

Kako sam postao hrabar

Ja sam radoznao dječak. Jednom, kad sam s mamom bio u parku, bio sam previše radoznao. Mama je sjedila na klupi, a ja sam se igrao. Vidio sam gnijezdo pčela. Gnijezdo je bilo strašno i zvuk se čuo strašan. Uzeo sam granu i počeo udarati po gnijezdu. Pčele su se razljutile i počele su me loviti. A ja bježi! Koji je to trk bio. Ne znam kako sam se našao u tunelu. Pčele nisu mogle ući pa su odletjele. Dugo poslije toga, od straha, nisam išao u park. Mama mi je objasnila da pčele ne napadaju ako ih mi ne napadamo. Postao sam hrabar jer sam poslušao mamin savjet. Od tada s pčelama živim u slozi.

Adnan Hodžić, 4.c

Kako sam postao hrabar

Prije nekoliko godina, kad sam bio mali, s roditeljima sam razgledavao zoološki vrt. Zastali smo kod kaveza sa zmijama. Jedna je toliko siktala i udarala u staklo da sam drhtao od straha. Imala je petsto kila, još čak i više. Drhtao sam kao da sam imao groznicu. Prišao je čuvar zoološkoga i objasnio kako se ponašati sa zmijama. Čak mi je dao da je hranim. Možete pomisliti kako se hvalim. Kad budete u zoološkom, pitajte čuvara. On će vam sve potvrditi.

Viktor Mihić, 4. c

Kako sam postala hrabra

Imala sam četiri godine. Igrala sam se s bratom i sestrom. Trčali smo oko kuće kad se pojavio bijeli retriever. Htjela sam ga maziti, a on je iskesio zube i skočio! Vrtjelo mi se u glavi. Popela sam se na visoki hrast. Idući dan sam otišla u školsku knjižnicu i posudila knjigu o dresiranju pasa. Čitala sam i čitala. Kada sam ponovno srela istog psa, znala sam kako s njim. Legao mi je na nogu. Da nije bilo knjige, još uvijek bih bježala od pasa.

Hana Ahmetspahić, 4. c

Kako sam postala hrabra

Gledala sam svoje prijateljice kako voze role. A ja, nikako. Bile su spakirane u kutiji. Strah je vladao mnome. Moja nona me nagovarala da se spustim i da će me ona držati za ruke. Ja sam pristala. Ali niz neku nizbrdicu role su poludjele i ja s njima. Nona je ostala sama. Vikala sam, urlala sam. Ali evo ti moje sreće. Zaustavila sam se na livadi. Ostala sam na nogama. Vježbala sam dan za danom. Istina da je bilo mnogo padova, ali sam se uvijek dizala. Od tada rolam kao trenerica. Zašto se čudite? Treniram male klinke.

Aurora Radin, 4. c